

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/87/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2516010083
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Sládok
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2516010083.5

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Sládka a sudcov Jána Mihala a JUDr. Kataríny Batisovej v trestnej veci proti obžalovanému W. N., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 29.05.2017, č. k. 8T/20/2016-127, na verejnom zasadnutí konanom dňa 19.10.2017 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného W. N., nar. XX.XX.XXXX sa zamietá.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Piešťany zo dňa 29.05.2017, č. k. 8T/20/2016-127 uznal obžalovaného W. N. za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že hoci mu bola dňa 24.08.2015 príslušníkom Obvodného oddelenia PZ Piešťany uložená bloková pokuta v blokovom konaní vo výške 30 eur, evidenčné číslo bloku 12075769 za spáchanie priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, dňa 19.11.2015 v čase asi okolo 16:00 hod. v Piešťanoch na ulici Winterova v pivárni s názvom Central odcudzil zo zadného operadla stoličky voľne odloženú zimnú pánsku perovú bundu, nezistenej značky, čiernej lesklej farby a následne odišiel z pivárne, čím spôsobil poškodenému B. H. škodu vo výške 90 eur.

Za to obžalovanému okresný súd uložil podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona s poukazom § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bola obžalovanému uložená povinnosť zaplatiť poškodenému B. H. škodu vo výške 90 eur.

Samosudkyňa okresného súdu svoje rozhodnutie odôvodnila tým, že vzhľadom na výpoveď obžalovaného v prípravnom konaní ako aj výpoveď poškodeného, ktorí okolnosti skutku opísali zhodne, mal súd jednoznačne preukázané, že obžalovaný, ktorý bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý naplnil svojim konaním skutkovú podstatu prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona, keďže si prisvojil bundu poškodeného v hodnote 90 eur, ktorej sa zmocnil po jeho odchode na WC. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd u obžalovaného vychádzal z ustanovení § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, pričom vzal do úvahy spôsob spáchania činu, jeho následky, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti, priťažujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody, keďže iný druh trestu súd nepovažoval vo vzťahu k obžalovanému za účinný, nakoľko v minulosti bol opakovane odsúdený za majetkovú trestnú činnosť, najmä za krádeže. Ani súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov (uložený za lúpež a krádeže), ktorý vykonal dňa 14.05.2015, nevedol podľa názoru okresného súdu k náprave obžalovaného, keďže už v auguste 2015 sa dopustil priestupku proti majetku a v novembri 2015 tohto skutku, takže v priebehu len 6 mesiacov po prepustení z tak dlhého výkonu trestu opätovne páchal majetkovú trestnú činnosť. Pri určovaní výmery trestu súd zohľadnil jednu poľahčujúcu okolnosť

a to, že obžalovaný sa v prípravnom konaní ku krádeži priznal a túto oľutoval. Súd zohľadnil aj jednu priťažujúcu okolnosť, a to že už bol za trestný čin odsúdený. S prihliadnutím na zistený rovnaký pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností sa zákonom ustanovená trestná sadzba podľa ustanovenia § 212 ods. 2 Trestného zákona nemenila, takže súd ukladal obžalovanému trest v sadzbe až do 2 rokov. Okresný súd napokon obžalovanému určil výšku trestu v strede trestnej sadzby, a to v trvaní 10 mesiacov s ohľadom na okolnosti skutku, kedy odcudzil vec známemu v čase jeho neprítomnosti, ako aj spôsobený následok v hodnote 90 eur, ale aj pohnútku obžalovaného, ktorou malo byť zabezpečenie si peňazí na jedlo, keďže bol v tom čase bezdomovcom a poberal len dávky v hmotnej núdzi. S prihliadnutím na skutočnosť, že obžalovaný už bol v minulosti opakovane za krádeže odsúdený, podľa názoru okresného súdu trest kratšieho trvania by nemal na obžalovaného výchovný účinok. S ohľadom na doterajší život obžalovaného, ktorý bol drogovo závislý a opakovane sa dopúšťal krádeží ako aj okolnosti prípadu, kedy príležitosť z obžalovaného urobila opätovne zlodēja, mal súd dôvodne za to, že na nápravu obžalovaného ako aj na ochranu spoločnosti je výkon trestu odňatia slobody nevyhnutný. Obžalovaného súd zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, keďže z výkonu trestu bol prepustený 14.05.2015. Takýto trest súd považoval za potrebný na prevýchovu a nápravu obžalovaného, zohľadniac tak generálnu, ako aj individuálnu prevenciu. Súd obžalovanému neukladal ochranné liečenie s ohľadom na závery znaleckého posudku ako aj okolnosť, že na základe rozhodnutia Okresného súdu Trnava sp. zn. 2Nt/130/2013 má obžalovaný nariadený výkon ochrannej protitoxikomanickej liečby ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku zahlásil ihneď na hlavnom pojednávaní odvolanie obžalovaný, ktoré odvolanie potom písomne doplnil tak, že odvolanie podáva do výroku o treste. Svoje odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne a uviedol v ňom, že uložený trest odňatia slobody je neprímerane vysoký a za primeraný trest považuje ten, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom v tomto konaní a to vo výmere 4 mesiace. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v časti o treste podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám rozhodol a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Odvolací súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavil zástupca krajskej prokuratúry, obžalovaný, obhajkyňa ako i poškodený. Zástupca krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol odvolaciemu súdu odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť. Obhajkyňa ako i obžalovaný predniesli záverečný návrh v súlade s písomnými dôvodmi odvolania.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v citovanom ustanovení § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, a to proti výroku, proti ktorému odvolanie podať mohla, pričom tak urobila v lehote ustanovenej v zákone a dospel k zisteniu, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Po preskúmaní spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočné dokazovanie ohľadom výroku o treste, správne vyhodnotil osobu obžalovaného a ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie spravodlivého trestu. Rovnako v dôvodoch napadnutého rozsudku dostatočne vyhodnotil, na základe akých myšlienkových postupov dospel k rozsahu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, správne v tomto smere aplikoval poľahčujúcu okolnosť v súlade s § 36 písm. l) Trestného zákona (k spáchaniu trestného činu sa priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval) a priťažujúcu okolnosť v súlade s § 37 písm. m) Trestného zákona (už bol v minulosti za trestný čin odsúdený). Správne vyhodnotil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle ustanovenia § 38 ods. 2 Trestného zákona. Trestná sadzba vyplývajúca z ustanovenia § 212 ods. 2 Trestného zákona je 0 až 2 roky. Okresný súd správne skonštatoval, že iný ako nepodmienečný trest odňatia slobody by nebol účinný vo vzťahu k obžalovanému, nakoľko bol v minulosti opakovane odsúdený a ani nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov nemal na obžalovaného žiaden prevýchovný účinok. Správne tiež okresný súd postupoval, keď obžalovanému uložil trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) mesiacov nepodmienečne a teda trest vyšší ako pôvodne pri vydaní trestného rozkazu (kde uložil trest odňatia slobody v trvaní len 4 mesiace). Nepochybil ani tým postupom, ktorým podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na

výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Pokiaľ obžalovaný tvrdil, že trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace je primeraný, odvolací súd takýto trest za primeraný rozhodne nepovažuje. Samosudca takýmto trestom obsiahnutým v trestnom rozkaze nie je napokon ani viazaný. A pokiaľ obžalovanému sa zdá trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov za neprimerane prísny, odvolací súd tento trest za neprimerane prísny nepovažuje. Naopak treba konštatovať, že tento trest a to najmä vzhľadom na osobu obžalovaného je trestom miernym. Odvolací súd však nemohol obžalovanému uložiť trest vyšší, pretože prokurátor odvolanie v neprospech obžalovaného nepodal.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.